

Tekstivastine jakso 8.

Minna: Hei, tämä on Metsän suunta podcast ja minä olen Minna Luoto, tervetuloa mukaan pohtimaan metsän suuntaa. Jokaisessa jaksossa sukellaan yhteen teemaan, yhdessä asiantuntijavieraiden kanssa. Hei ja tervetuloa mukaan Metsän suunta podcastin viimeisen jakson pariin. Tässä jaksossa meidän on tarkoitus koostaa meidän aiempien jaksojen vieraiden mukanaan tuomia viestejä ja kuvauksia tulevaisuuden metsästä ja muodostaa niistä suuntapolkuja tulevaisuuteen. Ja minun vieraana täällä on tänään Miika Kajanus Savonia-ammattikorkeakoulusta

Miika: Hei hei

Minna: Ja Noora Niskanen Savonia-ammattikorkeakoulusta

Noora: Moikka

Minna: Ja me ollaan tosiaan nyt yhdessä tehty ja toteutettu tätä Vastuullista metsäsuunnittelua kuntametsänomistajille hanketta ja siitä syystä ollaan nyt tässä viimeisessä jaksossa hieman pohtimassa, että minkälaisia ne mahdolliset suuntapolut tulevaisuuteen on ja miten näitä pystyttäisiin huomioimaan myöskin metsäsuunnittelussa. Ja ennen tätä äänitystä me tosiaan jo vähän jaoteltiin näitä meidän saamia viestejä erilaisten teemojen alle, mutta me voitaisiin nyt vähän lähteä purkamaan, että minkälaisia teemoja me löydettiin ja minkälaisia viestejä näitten teemojen alla on ja minkälainen merkitys niillä sitten on näihin tuleviin suuntapolkuihin, joten eiköhän me lähdetä liikkeelle. Aloitetaan sillä, että käydään läpi vähän näitä saatuja viestejä nyt teemoittain ja mitä ne merkitsee ja ensimmäinen teema mitä tosiaan tunnistettiin, niin on tällainen, että metsille tosiaan tapahtuu jo nyt asioita niin mitä on ne asiat mitä metsille tapahtuu nyt ja käydään ihan läpi nää viestit niin haluaako Miika aloittaa ensimmäisestä viestistä.

Miika: No niin, ensimmäinen viesti kuuluu tällä tavalla, että ilmastonmuutos lisää ja voimistaa metsään kohdistuvia tuhoriskejä. Ja terveet elinvoimaiset ja monimuotoiset metsät pystyvät hyvin sopeutumaan tulevaan ilmastonmuutokseen ja sen vaikutuksiin.

Minna: Kyllä siinä oli ensimmäinen, käydäänkö heti läpi kaikki. Kertooko Noora sieltä toisen?

Noora: Joo, toinen lausahdus kuuluisi näin: toivoisin, että tässä mennään käsikynkkää eteenpäin. Metsätalous ja luonnon ja ympäristön huomioiminen ei tarvitse olla toisilleen vastakkaisia asioita. Tärkeintä olisi ottaa kaikkien osaaminen mukaan, käydä keskustelua ja nähdä tämä ympäristön huomioiminen myös mahdollisuutena eikä uhkana.

Minna: Kyllä, sitten jouduttiin yhtä viestiä vähän pilkkomaan se oli sen verran pitkä ja siellä oli moneen teemaan sopivia asioita, niin sitten oli tämä, että metsä ja ihminen ne

on niillä on selkeä yhteys näiden välillä ja meidän pitäisi myös muistaa se, että se sama mitä metsille käy, niin käy myös ihmiskunnalle. Mitä nämä 3 viestiä teissä herättää?

Miika: No ensinnäkin sen, että metsille on jo nyt tapahtumassa ja ilmastonmuutos on sillä tavalla niinku niinku nyt jo täällä. Mutta että metsien hyvinvointi on avain myös sitten sitten siihen terveyteen ja metsien terveyteen ja myös ihmiskunnan menestymiseen.

Minna: No kyllä.

Noora: Joo ja tuo hyvinvointi näkökulma on tässä kyllä tosi hyvä, että ehkä metsistä puhutaan niin paljon raaka-aineena ja hiilinieluna, niin tää hyvinvointinäkökulma tähän on oikein hyvä.

Minna: Kyllä ja minusta just myöskin tuo, että mentäisiin tosiaan käsikynkkää eteenpäin ja lähdettäisiin niin kuin ratkomaan niitä ongelmia yhdessä eikä siten että me kaikki yritetään yksin sitten ratkoa näitä ongelmia, koska nämä on kuitenkin tosi monta alaa kattavia nämä ongelmat ja me tarvitaan sitä asiantuntijuutta monelta eri alalta niin se yhdessä tekemisen huomioiminen on myös tärkeätä.

Miika: Kyllä, se on varmastikin avain. Yhteistyötä ja sillä tavalla löytää keinoja, jotka sitten tätä moni monimuotoisia erilaisia tavoitteita palvellen.

Minna: Kyllä. Ehkä me jatketaan sitten seuraavaan teemaan, tämä ensimmäinen teema oli ehkä aika selkeä, löydettiin sieltä semmoinen selkeä yhteinen tekijä, mutta sitten löydettiin tällainen, että ihminen on metsästä. Mitäs tämän teeman alle löytyi?

Miika: Ensinnäkin Eeva Kilven runo. Tällä tavalla kuuluu, että metsästä sinä olet tullut metsään sinun pitää jälleen tulevan. Metsästä minäkin olen tullut ja vain metsässä olen ollut oma itseni.

Minna: Aivan.

Noora: Ja seuraava olisi tällainen, kun Suomi putosi puusta oli kaunis kesäsunnuntai, hölmistynyt ihmislapsi vaihtoi oljet parkettiin. Niin tähän me eletään nyt just että mitenkä me suhtaudutaan tähän tulevaisuuteen kun ihan oikeasti me tultiin juuri puusta alas.

Minna: Aivan älyttömän hyvä kysymys. Sitten oli taas vähän pilkottuna yksi viesti ja siellä tosiaan sanottiin, että kyllähän metsäinen ympäristö ja evoluutio on itse asiassa tehnyt ja takonut meistä tällaisia mitä me nyt ollaan. Mitäs ajatuksia nämä viestit herättää?

Miika: No ainakin se, että on selvää, että olemme osa luontoa. Emme sen ulkopuolella ja ei voi olla niin, että ihminen olisi jotenkin erillinen vaan vaan ollaan osa.

Minna: Kyllä.

Noora: Joo ja sitten justiin, että mitä tuo kaupungistuminen on tehnyt meidän luontosuhteelle, että se on varmaan vähentänyt semmoista arkipäiväistä kosketusta luontoon.

Minna: Niinpä totta varmasti ollaan silloin aikoinaan oltu paljon enemmän oikeasti fyysisesti tekemisissä sen metsän kanssa, mutta nyt sitten ehkä täytyy olla semmoista omaa halukkuutta ja kiinnostusta, että aina lähtee sinne oikeasti luontoonkin samoilemaan ja nauttimaan siitä metsästä, niin tässä oli mun mielestä hirveän monta semmoista hyvää nostoa mitä ehkä myös välillä saattaa helposti unohtaa, että tosiaan, kyllähän me olemme sieltä luonnosta tulleet, eikä eikä sen ulkopuolelta. No hyvä, mennään sitten meidän kolmanteen teemaan. Mitä kaikkea metsä merkitsee?

Miika: No niin jatketaan Eeva Kilven runolla. Aika ja metsät ovat arvokkaita mitä voimme toisillemme antaa.

Noora: Seuraava olisi Risto Rasan runosta Metsän seinä. Metsän seinä on vain vihreä ovi, josta valo ohjaa ystäväänsä.

Minna: Ja sitten oli vielä niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan, minkälaisen luonnon ja metsän sinä haluat jättää sinuun jälkipolvillesi, kohdellaan luontoa tälläkin hetkellä niin. Mitä ajatuksia herättää?

Miika: Metsät on paljon muutakin, enemmän kuin rahaa. Ehkä näissä nyt näissä on korostunut nämä nämä muut, mutta kyllähän tietysti myös ne taloudelliset arvot on tärkeitä.

Noora: Kyllä ja musta tuo oli tosi ihanasti sanottu tuo niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan, että metsä on ikään kuin sellainen peili ihmisille, että se näkyy miten sitä metsää kohdellaan ja.

Minna: Kyllä niinpä. Ja näissä viesteissä tuli just jotenkin hienosti esille minun mielestä ne muut tavoitteet mitä sille metsälle on, että siellä voi olla myös muuta kun niitä taloudellisia tavoitteita kuten Miikakin tuossa jo nosti ja ehkä myös ne tavoitteet sitten vaikuttaa siihen, että minkälainen tulevaisuuskin meillä on, että se, miten me tosiaan niitä metsiä kohdellaan, niin kyllä me se lopputuloskin tullaan näkemään. Hyvä otettaisiinko meillä olisi vielä tämä neljäs teema, niin otetaan se tähän nyt samalla rytinällä sekin käsittelyyn ja se olisi tosiaan vuorovaikutus ihmisten ja luonnon välillä. Mitäs ajatuksia ja viestejä siellä oli?

Miika: No ensinnäkin tuli kehoitus, että menkää metsään, etsikää sammaleinen vanha kuusikko, menkää pitkäkseen sinne kuusen alle. Tuntekaa luonto.

Noora: Ja toisena kehoituksena kaikille: kokekaamme metsät monihyötyisinä, moniaistillisina ja monilajisen empatian tuottamisen areenoina.

Minna: Hyviä kehotuksia. Sitten tuli myös nosto siitä, että samalla tavalla kuin meillä on mahdollisuus tehdä metsistä kukoistavia ja menestyviä, niin meillä on myös mahdollisuus tuhota ne. Niin mitä ajatuksia nämä viestit herättää?

Miika: Niin kyllä ihmisen vaikutus luontoon metsiin on iso, että meillä on vastuun ja valinnan mahdollisuus.

Minna: Kyllä.

Noora: Joo ja tuo moni hyötyisyys oli hyvin sanottu, että metsät ei rajoitu vaan yhteen näkökulmaan tai yksi lajiin vaan on tällaisia monihyötyisiä ja monilajisia.

Minna: Kyllä juuri näin ja nyt meillä on tässä niin kun 4 selkeätä tällaista teemaa ehkä että mihin mitä ne metsät tällä hetkellä on ja mihin ollaan menossa ja ehkä sieltä tuli myös vähän antia siihen, että miten meidän pitäisi huomioida metsien hoidossa ja käytössä myös mahdollisia tulevaisuuksia niin minkälaisen roolin näette nyt metsäsuunnittelulla ja tottakai kun meillä on ollut tässä arvotaulukoon perustuva metsäsuunnittelumallin kehitys viimeisen vuoden puolentoista vuoden aikana työn alla. Niin miten te näette, että tämä malli pystyy vastaamaan ehkä näihin tulevaisuuden suuntapolkuihin mitä tunnistettiin?

Miika: No kyllä näistäkin viesteistä selvästi tulee esille, että on metsiin kohdistuu monenlaisia odotuksia ja ne ne tarjoaa monenlaisia asioita ja perusteltuja ja sillä tavalla tällainen niin kuin niihin huomioon ottamine ei oo vähempi merkityksellistä vaan enempi enempiinkin tarvitaan nykyaikana.

Minna: Kyllä.

Noora: Joo samaa mieltä, että näistä viesteistä kyllä tulee selvästi ilmi se noita monien eri tavoitteiden arvojen yhteensovittaminen ja siihen vastaaminen.

Minna: Niinpä. No miten nyt sitten te näette, koska niitä on niitä monia tavoitteita ja arvoja ja niitä pitää pystyä yhteensovittamaan ja niinku myös vertailemaan, niin miten tää uusi malli toimii? Miten se tarjoaa ehkä avaimia tähän problematiikkaan?

Miika: No minusta se on yksi mahdollinen ratkaisu. Ei varmaankaan se viimeinen eikä eikä niin kun ainoa, mutta mutta kuitenkin konkretisoi sitä, että erilaiset käyttömuodot ja tavoitteet ja mitä ne konkreettisesti sitten tarkoittaa lopputuloksena, niin samalla samassa taulukossa ja silloin on niinku päätöksentekijöille se faktatieto siitä, että mitä kukin vaihtoehto tarkoittaa ja mitä menettää tai mitä saa.

Minna: Niinpä. Just siihen arvotaulukkoonhan kootaan sieltä hyvin talouspainotteisesta vaihtoehdosta sinne suojelupainotteiseen vaihtoehtoon niitä erilaisia metsänkäsittelypolkuja voisiko sanoa ja siellä kerrotaan sanallisesti ja numeerisesti myös, että mitä nää erilaiset polut sitten tarkoittaa miten ne vaikuttaa käytännössä esimerkiksi monimuotoisuuteen tai hiilensidontaan tai virkistyskäyttöön, niin se tuo

hirveän konkreettisesti esille niitä erilaisia metsänkäsittelypolku ehkä kuvaa parhaiten sitä mitä siinä arvotaulukossa esitetään ja ja siinähan tosi selkeästi se info tulee kun se on sekä sanallisesti että myös numeerisesti, että jos annettaisiin pelkkiä lukuja, niin antaisiko se vastauksia tai jos annettaisiin pelkkiä sanoja niin antaisiko se vastauksia? Mutta siinä kun yhdistyy ne molemmat niin se aika hyvän pohjan tuo juurikin esimerkiksi sinne päätöksentekoon, kun niitä vaihtoehtoja pystyy vertailla hyvinkin selkeästi.

Miika: Aivan, se varmastikin se hakkuumäärä ja ja ne hakkuutulot on niinku tällaisen niin kun taloudesta lähtevän suunnittelun semmoinen avain tunnusluku ja että jos luovutaan jonkun verran hakkuumäärästä, niin kuinka paljon saadaan lisää sinne monimuotoisuuspuolelle, hiilensidontaan, paljonko sillä voidaan parantaa vesien tilaa? Joo tällaista vertailua voidaan tehdä.

Minna: Kyllä.

Miika: Vielä sitä jako herkkiin ja ei herkkiin on merkityksellinen, että meillä jaettiin, että jos metsissä on, on jotakin arvokkaita monimuotoisuusarvoja tai se on vesienhoidon kannalta tai tai se on virkistyskäytön tai se on lähimetsää, asukkaihin lähimetsää, niin silloin silloin siellä korostuu ne muut tavoitteet ja sitten jäljelle jäävät tavallaan oli niitä sitten näitä tällaisia, niin kun talouspainotteisesti käsiteltäviä. Ja se arvotaulukko näytti että kuinka paljon näitä herkkiä ja kuinka paljon näitä talouspainotteisia, päätös itsessään sekin.

Minna: Kyllä ja sitten juurikin se, että tässä niin kun mallissa vaikka se joku tietty kuvio menisikin sinne herkkiin, niin sitä ei tarvitse tarvitse niinku säikähtää. Se ei tarkoita että siellä ei voitaisi tehdä mitään toimenpiteitä tai saada mitään tuloja, vaan se kertoo vaan siitä, että siinä kuviolla on jotakin erityistä. Se on jonkun asian muun kuin talouden kannalta niin kuin arvokas. Ja aika niinku nopeastikin sinne herkkiin alkaa sitten totta kai kertyä niitä kuvioita, koska riippuen toki vähän siitä, että mihin se metsänomaisuus sijoittuu ja minkälaista metsää sieltä löytyy ja elinympäristöjä ja muuta, niin se vaikuttaa hyvinkin paljon. Mutta ehkä just minusta tässä on myös hyvä se lähestymistapa, että tuodaan esille niitä erilaisia arvoja sieltä, esimerkiksi sillä kategorisoinnilla herkkiin ja talous metsiin. Mutta sitten kuitenkin niiden herkkien kohdalla voidaan niinkun pysähtyä miettimään, että mitä täällä halutaan tehdä, kun tämä nyt on tällainen arvokas virkistysmetsä tai täällä nyt on havaittu jotakin uhanalaista lajia vaikka, että mikä olisi se paras toimintatapa siellä.

Miika: Niin päässä ja arvotaulukko sitten konkretisoi sen kokonaisuuden, että suojelupainotteisissa herkkiä on niihin herkkiin on otettu paljon enempi enempi ja saadaan siellä niitä tavoitteita paremmin täytettyä, kun taas sitten sitten joudutaan luopumaan niistä hakutuloista. Mutta taas sitten toisinpäin, että onko herkillä alueilla kuitenkin semmoisia, joita joita ehkä voisi voisi kuitenkin käsitellä enempi

talouspainotteisesti ja sillä lailla saada myös niitä tärkeitä hakkuutuloja. Tällaisiin puntarointeihin, faktaan perustuviin puntarointeihin se arvotaulukko antaa välineen.

Minna: Kyllä ja sitten nythän toki tässä tässä meidän kehitystyössä keskityttiin nimenomaan kuntametsänomistajan tarpeisiin. Useinhan kunnilla on myös niitä taloudellisia tavoitteita metsästä, mutta kuuluu kuitenkin se monimuotoisuuden turvaaminen siellä omalla alueellaan ja se on varmastikin aina se niitten erilaisten tavoitteiden tasapainottaminen se voi olla hyvin hankalaa ja voi olla vaikea tehdäkin niitä päätöksiä, että mitä missäkin tehdään. Niin miten te näette, että tää arvotaulukko tyylinen esitystapa pystyy ehkä just sinne päätöksentekoon myös vastaamaan?

Miika: Sehän tässä hyvä näkökohta, tärkeä näkökohta tuo kunta tämä meidän esimerkkitapaus oli kunta kuntametsiä sillä on asukkaille on suuri merkitys. Ne lähimetsät on varmaan niinku yksi suurimpia hyvinvointipalvelujen tuottajia ja sillälailla näitä ne tavoitteet niinku tulee aika voimakkaasti siellä kuntademokratiassa, sitten esille ja ja on niinku vaikeita päätöksiä ja ja tällainen niinku kuntademokratia tarjoaa se on hyvä tällainen niin kuin alusta tehdä, käydä sitä keskustelua ja tuoda eri näkökohtia ja päätyä sitten sitten parhaaseen niinku erilaiset tavoitteet yhteensovittavaan että meille se dialogi oli sitten siellä lopussa, jossa niin kun joka taas sitten antaa niinku uudenlaisen tavan käydä avointa keskustelua ja tuoda esiin niitä näkökohtia ja sillä lailla auttaa kohti parempaa päätöstä.

Minna: No kyllä. Just kun miettii tätä niin kuin ehkä kun ainakin niin kuin miten me tätä mallia nyt on kehitetty mihin suuntaan ja miten arvotaulukkoa siinä on hyödynnetty, niin sehän on ehkä aika monivaiheinen prosessi, mutta se pyrkii kuitenkin just vastaamaan siihen, että me pystyttäisi tarjoamaan sitä selkeätä tietoa, mutta pystyttäisiin myös tuomaan se tieto sinne päätöksentekoprosessiin ja kuulemaan esimerkiksi myös nyt kuntalaisia. Eli meillähän arvotaulukko koostettiin ensimmäisessä vaiheessa ihan avoimeen tietoon perustuen, jotta me saatiin ensin se kokonaiskuva siitä, että mihin nyt esimerkiksi me tehtiin siis Siilinjärven kunnalle tässä nyt tää vastuullinen metsäsuunnitelma, niin miten esimerkiksi Siilinjärven kunnassa, minkälaista metsää siellä on ja miten se metsäomaisuus jakautuu ja tätä ensimmäistä arvotaulukkoversion tahaan hyödynnettiin sitten kun järjestettiin kyselyt sekä päätöksentekijöille että kuntalaisille ja sitten saatiin sekä heti siinä alkuvaiheessa sieltä päätöksentekijöiltä ja myös kuntalaisilta näkemystä siitä, että miten niitä metsiä tulisi hoitaa ja käyttää ja saatiin myös vietyä totta kai sitä tietoa mitä me oltiin sieltä avoimesta tiedosta saatu irti niin myös sinne päätöksentekijöille. Sen jälkeenhän me tehtiin myös kattavat maastotyöt ja siinä tällaisen perinteisen puustomittauksen lisäksi tehtiin tällainen kevyempi luontoarvokartoitus, jotta pystyttiin paremmin myös havaitsemaan niitä luonnossa oikeasti olevia erityispiirteitä, koska kaikkeahan me ei pystytä sieltä avoimesta tiedosta tai tietokoneen näytöltä näkemään, niin käytiin oikeasti siellä maastossa tekemässä havaintoja ja mittailmassa ja sen jälkeen me taas

tarkennettiin vielä sitä arvotaulukkoa niillä viimeisimmillä ajantasaisemmillä tiedoilla. Ja sitten käytiin vielä dialogi missä pääsi kuntapäätäjät keskustelemaan asiantuntijoiden kanssa ja paikalla oli myös kuntalaisia, jotka pääsivät sitten esittämään kysymyksiä, niin tavallaan tuntuu, että siinä prosessissa tai mallissa on hyvin monta vaihetta. Mutta onko mikään niistä semmoinen mitä oikeasti jättäisitte pois? Vai koetteko että ne on kaikki tosi tärkeitä vaihteita?

Miika: Onhan ne tässä mitä hyvin kuvasit kaikki mitä mitä tehtiin ja ja niinku kuntalaisten kuuleminen ja ja tietysti täytyy olla niinku jotain kättä pitempää esittää kun kysytään ja ja sitä varten tarvitaan sitä pohjatietoa ja sitten se luontoarvokartoitus tämä metsäsuunnittelun yhteydessä, minusta se oli niin kuin äärimmäisen tärkeä lisätiedon, lisäfaktan tuo ja sitten sinne arvotaulukkoon ja niihin niihin puntarointeihin ja sitten se dialogi, että en en kyllä jättäisi mitään pois vaan palauttaisin vielä mieleen, että nyt kun puhutaan näistä tulevaisuuden näkymistä, niin mehän aloitettiin tällä tulevaisuudennäkymillä eli tällä on skenaariotyöllä. Että me niin kun alueen toimijoiden kanssa yhteisesti pohdittiin niitä tulevaisuuden näkymiä ja jos muistan oikein niin me me tota niinku 4 eri skenaariota.

Minna: Muistat oikein.

Miika: Skenaariota siellä tunnistettiin. Ja kaksi oli vähän tämmöistä negatiivista uhkapainotteista, että nämä näihin tuhojen vuosikymmen että on mahdollista että metsätuhot ilmastonmuutoksen ja muihin asioihin seurauksena ryöstäytyy ja tulee Pohjois-Savossakin seuraavan 10 vuoden aikana merkittäviä tuhoja. Ja toinen skenaario oli oli konfliktien vuosikymmen, että tätä erilaisia näkemyksiä ei, ei saa ratkaistua vaan vaan se kärjistyy eri erilaiset niin kun toiveet ja tavoitteet kärjistyy ja niitä niitä ei saada ratkaistua ja ja se sitten hankaloittaa. Ja sitten nämä kolmas skenaario taisi olla semmoinen kitkutellaan eteenpäin tämmöinen business as usual että tuhoja ei merkittävästi lisäännä ja ja näihin erilaisten näkemysten polarisaation kanssa kanssa edetään ja metsäteollisuudessa puunkäytössä ei, ei niinku isoja muutoksia tule, vaan kitkutellaan eteenpäin. Ja sitten se neljäs oli tämmöinen niin kun positiivinen, että että pystytään vaikuttamaan siihen, että parannetaan metsien elinvoimaisuutta, hyvinvointia ja pystytään myös tätä puun korjuuta puunkäyttöä monipuolistamaan ja kohdentamaan paremmin näihin näihin ja ja vielä vielä sitten muutetaan metsien käyttöä että tämmöiset niin kuin monimuotoisuus lisääntyy ja kiertoajojen jatkamisen kautta. Ja tuota nyt sitten nyt sitten kun päädytään kaikkiin näihin vaiheihin kautta sinne dialogiin ja ja näihin tulevaisuuden näkymiin, niin tavallaan niin kuin ympyrä sulkeutuu vasta siinä vaiheessa.

Minna: No niinpä. Kyllä palaisin hetkeksi vielä siihen luontokartoitukseen, jota tosissaan tehtiin. Tai sanotaanko kevyen luontokartoitukseen, mitä tehtiin siinä puustomittausten yhteydessä, niin minkälaisia ajatuksia Noora sinulla on siitä, että miten arvokas on myös huomioida siellä maastossa työskennellessä niitä luontoarvoja.

Noora: No kyllä silläkin vaiheella oli tosi paljon merkitystä, että jos miettii minkä verran niitä erityispiirteitä sieltä maastosta löyty, mitä siitä avoimesta paikkatiedosta ei ollut tiedossa, niin tuota kyllä sillä oli tosi paljon merkitystä.

Minna: Kyllä oliko helppo bongata niitä kohteita siellä maastossa?

Noora: Riippuen vähän kohteesta, että tuota kyllä ne selvästi silleen erottuu siitä ympäröivästä luonnosta niin, ainakin suurin osa.

Minna: Kyllä ja tuo on ehkä just myös sidon nyt niihin meidän skenaarioihin, koska kuitenkin myös siihen varautuminen, että mikä näistä skenaarioista nyt toteutuukaan. Siellä oli myös tosissaan kaksi näitä ehkä vähän negatiivisia, uhkaavia tulevaisuuden mahdollisia tiloja niin tuollainen, että me tunnistetaan myös ne monimuotoisuudelle arvokkaat hyvin pienialaisetkin kohteet mä nään sen ihan äärettömän tärkeänä, jotta se oikeasti pysyy se meidän metsä monimuotoisena ja totta kai sitä kautta myös vastustuskykyisempänä, kun meillä on tarjota niille lajeille elinympäristöjä. Ja totta kai vaikuttaa hyvin monikin asia ei vain ne pienet tärkeät elinympäristöt, mutta se on tosi tärkeä osa sitä kokonaisuutta, niin tuolla tavalla kun niitä pystyy huomioida siellä metsässä liikkuaan, niin olisi mainiota jos sitä pystyttäisiin oikein yhdessä tekemään.

Miika: Niin ehkä se yksi lopputulema tai oppi vähän sitten se yhdessä tekeminen ja ne tarkkuutta että niitäkin pienialaisia erityispiirteitä omaavia, että ne herkäät alueet kohdennetaan sinne, missä se hyöty on suurin, niin silloin ei tarvitse niin paljon luopua niistä talouskäytöstä kun saadaan jo merkittäviä voittoja siellä luontoarvojen kanssa, että kaikki voittaa että se niinku luontoarvokartoitus antoi välineet tähän että kaikki voitti.

Minna: Kyllä juuri noin oikeastaan hyvin niinku kostettua, hyvä loppukooste. Aika paljon myös niin kun löydettiin noista meidän tän mallin kehityksen tuloksista mun mielestä viittauksia myös näihin vieraiden tuomiin sanallisiin viesteihin. Onko teillä vielä jotakin ajatuksia, mitä haluaisitte sanoa tähän tämän podcast-sarjan viimeisen jakson loppuun. Minusta tuntuu, että me ollaan aika niinku loppua kohden menossa, mutta onko vielä jotakin semmoista mitä haluaisitte nostaa keskusteluun?

Miika: Ehkä noista voisinkin vielä niinku korostaa tätä avoimuuden ja läpinäkyvyyden ja keskustelun, että kaikki tämä niinku mahdollisti läpinäkyvän ja avoimen keskustelun.

Minna: Kyllä ja sitten myös se tekee paljon hyväksyttävämpää kaikesta metsien niinku käytöstä ja hyödyntämisestä, kun on avointa ja läpinäkyvää keskustelua ja se prosessi on avoin ja läpinäkyvä. Ja totta kai kun päätökset perustuu siihen tietoon niin se on tässä hirmuisen tärkeätä.

Miika: Kyllä. Vieläpä semmoinenkin tuli mieleen, että me tehtiin tämä niin kuin niin vastuullisesti kun niin kuin nähtiin, että asia pystytään tekemään ja silloinhan sinne

meillä oli monta vaihetta ja mutta tässä on paljon mahdollisuutta kehittää tätä, hioa, että kuitenkin niin kuin nämä oleelliset osat saadaan tähän suunnitteluprosessiin mukaan.

Minna: Kyllä aivan hyvä näkökulma ja juurikin se että tää on kuitenkin niinku aloitettu tavallaan siitä niinku ongelmasta ja lähdetty ratkaisemaan sitä ongelmaa ja se mitä niinku tässä puolessatoista vuodessa saatiin aikaan, niin eihän se tietenkään oo mikään aivan niinku autuaaksi tekevä ratkaisu, vaan se on vasta niinku ehkä askel siihen suuntaan mihin esimerkiksi voitaisiin mennä. Että kyllä totta kai tässäkin mallissa sitä kehittämisen mahdollisuutta on, että ei voi sanoa että olisi täysin valmis ja jokaisessa tilanteessa toimiva malli, mutta hyvin ehkä myöskin semmoinen muokkautuva malli kuitenkin on.

Miika: Kyllä.

Noora: Joo ja mikäli tämä malli enemmänkin kiinnostaa ja mitä kaikkea tämä vielä tarkemmin piti sisällään, niin me ollaan kehitetty tällöinen vastuullisen metsäsuunnittelun opas, mihin voi sitten käydä tutustumassa vielä tarkemmin.

Minna: Joo me laitellaan vaikka tuohon tämän jakson kuvaukseen linkki, että mitä kautta pääsee siihen oppaaseen käsiksi niin sieltä tosissaan löytyy lisätietoa ja tarkempaa ohjeistusta, jos haluaa vaikka mallia kokeilla sitten ihan käytännössä itse. No niin oikeastaan minä ehkä haluan nyt kiittää meidän tämän päivän vieraita ekanakin, että olitte mukana ja olette ollut kehittämässä tätä vastuullisen metsäsuunnittelun mallia, kiitos.

Noora: Kiitos.

Miika: Kiitos, hienoa ollut ollut mukana.

Minna: Hyvä, ja kiitos hei myös kaikille meidän kuulijoille. Toivottavasti olette viihtyneet tän podcastin seurassa ja toivottavasti olette myös oppineet uutta, ja kiitos vielä kerran myös kaikille vieraille, joita meidän podcastissa oli ja jos joku jakso on kuuntelematta niin tiedätte mistä muutkin jaksot löytää. Kiitos ja heippa. Tämä podcast on toteutettu Vastuullista metsäsuunnittelua kuntametsänomistajille hankkeessa.